Mijn verhaal, mijn incest

Ik wil hierbij ingaan op het onderwerp incest en mijn verhaal vertellen. Op de eerste plaats is er over dit onderwerp best de nodige controverse die ook op het Internet is terug te vinden. Met name over het verschil, of je in het eerstegeslacht een hetero of homo/lesbo relatie probeert, roept felle tegenstellingen op. Zie bijv: http://www.sandbusch.nl/_pdf/incest_is_subjectieffie Het valt mij op, dat veel jonge mensgenoten, onder a die bijv. in die hitz is aan zij programma's niet, voor een 'normale' heterorelatie lijken te kiezen. Bij oudere mensgenoten, met name die al een huwelijksgeschiedenis plus mogelijk enkele kinderen hebben, gaat in een aantal gevallen de partner mee in de nieuwe, nu homo of lesbisch geordineerde relatie. Waar daarnaast gaan ook nieuwe "lesbo of homo" relaties van start.

In het begin van mijn studententijd weg ik op het eerste gezicht best een aantrekkelijke jongen en ik kon ook nog aerig heel goed dansen. Dat bewonderde mij in een medestudent, wegens mijn verrekkert, enkele jaren tevenmaat per week gratis danslessen bij een dansschool op. Aan leuke contacten met meisjes dus geen tekort. Nieuwe vriendinnetjes maken was geen enkel probleem, maar zulke relatietjes houden en verder uitbouwen, dat wilde maar niet lukken. Het viel mij op, dat ik niet zoals andere jongens een duidelijke vennootschapsdrang had. Ik ben niet aseksueel, maar seksualiteit heeft bij mij bij lange na niet de prioriteit, die het bij andere jongens en mannen blijkt te hebben. En in wezen wilde ik eigenlijk liever zelf 'verzuurd' worden door een meisje, dan dat ik zelf zon initiatief zou moeten opgebouwen. Waar meisjes hetzelfde blijkbaar niet zullen, maar heel anders beleven. Eigenlijk heel merkwaardig, omdat ik op vele andere vlakken juist wel knachtdadig mijn leven zelf op de rails ben gaan zetten.

Op mijn 19de trouwde ik uiteindelijk dan toch met een vrouw die na twee jaar beloonen was van haar afschuwwekkige ervaring om haar verloofde, een jaarman, mota bene in haar eigen woongebied stiff gekerend met een andere schelpje tegen te komen. Bij mij hoefde zij dus absoluut voor dat soort catastrofes niet bang te zijn. Ik heb haar ook voor ons huwelijk verteld over mijn vrouwelijke geneoteins, maar die zouden volgens haar in een huwelijk natuurlijk gewoon overgaan. Maar dat laatste gebeurde niet en 12 jaar later bekten wij wegschei als 'broer en zus' met gescheiden slaapkamers en ik zij, na ondertrig overleg, een latrelatie met een andere (sechte) man gaan uitproberen en ben ik aanzus gaan onderzoeken, wat ik met de heel lang onderdrukte vrouwelijke geneoteins nog van mijn leven zou kunnen maken.

Daarbij heb ik het grote geluk, dat ik met mijn "zogenaamd verkwanste kilheid", na de nodige stemmetemmingen en andere voorbereidingen, toch al snel door meer mensen als een gewone vrouw en niet als een 'man in jurk' werd gezien. Ik heb toen in een stad, redelijk ver van mijn werk- en woonomgeving voor een dagdeel per week een bijbaantje in vrouwelijke hoedanigheid gevonden en gevonden. Verwijgens ben ik mijn vleugels aan via het uitgaansleven verder gaan uitslaan en kreeg in mijn nieuwe hoedanigheid ook kennissen en werd zelfs op feestjes uitgenodigd. Binnen persoonlijke contacten heb ik mijzelf daarbij wel altijd als transgender vrouw gepositioneerd.

Vier jaar later ontmoette ik in een vrouwenstiff een heel leuke vrouw, waarmee ik heel diepgaande gesprekken kon voeren, maar geen van beiden wisten wij op dat moment maar een nieuwe relatie op zoek. Waar na enkele tijd uiteinden ging er toch een relatie groeien. En nog vier jaar later ben ik permanent in vrouwelijke hoedanigheid met haar gaan samenwonen en van mijn echtgenote gescheiden. En een kleine 30 jaar verder is deze relatie nog steeds volledig in tact. Wat ons zo speciaal is dat deelnemen in het elkaarwen zo concentreren op overenkomsten en interessen. Wij zijn heel verschillende persoonlijkheden en onze interessen liggen verder in totaal anders gedreden, maar wij laten elkaar volkomen vrij om ons daarop te concentreren. Wij voeren ons persoonlijk heel erg tot elkaar aangetrokken en dat is m.i. de basis, waardoor onze relatie zo lang standhoudt.

In mijn leven heb ik met vier vrouwen intieme seksuele contacten gehad. Deze contacten waren altijd het gevolg van dat wij ons heel sterk tot elkaar verbonden voelden, waardoor een seksuele voorbereiding daar eigenlijk een logisch vervolg op was. Maar puur lichamelijke aanlang mijnerzijds heeft daarbij nooit enige rol gespeeld. Een 'Bill' zeiste in mijn jeugd bijke achterat de oorzaak, dat ik helaas de door mijn toenmalige echtgenote zo verlangde kinderen, nooit hebben kunnen verwekken.